

forrige Gang, da vi havde et lignende Forslag til Behandling — ikke sidste Gang, men forrige Gang — nemlig 1886—87, blev der af Generaldirektoratet for Skattevæsenet foretaget nogle undersøgelser for at komme til Klarhed over, hvorledes Forholdet med Hensyn til Brændevinsforbruget egentlig stillede sig her i Landet, og navnlig med Hensyn til Prisen, hvortil Konsumenterne fik dette Stof leveret; deraf fremgik det efter et Indløb, der som sagt blev foretaget af Generaldirektoratet for Skattevæsenet, af 223 forskellige Prøver af Brændevin, at det kun var et meget ringe Antal af disse Prøver, der var det, de gav sig ud for at være nemlig det, vi kalde 8 Graders Brændevin. Styrken var betydeligt mindre og varierede meget, og Detailpriserne var ret forskellige, idet de den Gang vare mellem 30,⁶ og 49,⁶ Dre; Gennemsnitsprisen var imidlertid den Gang noget lignende, som den efter Oplysninger, der ere fremkomne fra den højtærede Finansminister, nu er, omtrent 37 Dre, og den vilde, hvis Brændevinen havde været 8° altsaa med et Indhold af 47,⁴ pCt. Alkohol, have været mellem 39 og 40 Dre. Den Gang var en gros Prisen omtrent den samme, som den nu er, og Fortjenesten var altsaa for Detailhandlernes omtrent den samme, som nu, nemlig ca. 30 pCt. Men se vi hen til, hvilken Avance, der den Gang laa paa Udskænkningen, og som rimeligvis er tilvarende nu, ser man, at der der er en ganske anden Avance, en Avance saa betydelig, at der kun er overmaade liden Sandhønlighed for, at en gennemgaaende Fordyrelse af Produktet nu skulde kunne forøge denne Avance. Der blev foretaget undersøgelser paa ikke mindre end 105 Udskænkningsteder her i Landet, og det viste sig ved denne Undersøgelse, at de Priser, hvortil 1 Pot 8° Brændevin — eller ikke en Gang 8 Graders men der henimod — blev udbragt paa disse Udskænkningsteder, varierede mellem 60 Dre og 2 Kr., og at den i Gennemsnit var 118,⁶ Dre pr. Pot; dertil udbragtes Brændevinen ved Udskænkningen gennem disse 105 Udskænkningsteder, som bleve undersøgte, eller med andre Ord, der laa en Avance for Udskænkning paa gennemsnitlig 81,⁶ D. pr. Pot eller ca. 220 pCt. Man vil nu fordyre Brændevinen ved en højere Afgift saaledes, at Værdien som ophøst bliver temmelig nøjagtig den dobbelte. Det er nemlig saaledes, at den Fordyrelse, som Lovforslaget, hvis det bliver til Lov, vil have til Følge for en Pot 8° Brændevin, er omtrent 38,⁶ Dre, altsaa henimod 39 Dre; det vil altsaa være en Fordobling af Prisen, da Detailprisen for 8° Brændevin nu er ca. 38 Dre.

Nu forekommer det mig i allerhøjeste Grad usandsynligt, at det skulde være muligt for Udskænkterne at tilegne sig en endnu større Avance, end de have i Forvejen; der vil altsaa ikke kunne være Tale om nogen større Fordyrelse, end den, som alene følger af Skatten, nemlig at Snapsen bliver dobbelt saa dyr, for saa vidt den drikkes hjemme, medens den derimod ikke bliver dobbelt saa dyr, naar den drikkes paa Udskænkningstederne, fordi der i Forvejen efter de nuværende Prisforhold er en Avance af noget over 200 pCt. Sa, selv om Udskænkningprisen slet ikke forhøjes vil der dog være en Avance af ca. 50 pCt. paa det fordyrede Produkt.

Et andet Spørgsmaal, som jeg endnu vil berøre, naaget jeg ikke vil træffe Tiden ud, er det Spørgsmaal, som har været omtalt af samtlige foregaaende Talere: Hvorledes vil Loven virke i Retning af Formindelse af Forbruget? Det er efter min Mening Hovedberettigelsen for Lovens Tilstedekomst, naar den en Gang kommer; jeg haaber, at det maa ske snart. Efter min Formening er det, det kommer an paa, dette: Hvorledes vil Loven virke i Retning af at formindske Forbruget? Svaret er slet ikke vanskeligt, det er min Overbevisning — og de Herrer, der ville gøre sig den Ulejlighed at se efter, hvorledes Skatten har virket i vore Nabolande under lignende Forhold, ville rimeligvis komme til samme Resultat — at det vil gaa med denne Lov som med Østatloven, at den simpelthen vil virke paa den Maade, at der vil blive drukket Brændevin for temmelig nøjagtig det samme Beløb, som der bliver drukket for nu. Det vil altsaa let ses, at den Maade, hvorpaa Loven vil virke, er den, at der vil blive drukket omtrent det halve Quantum, men at Betalingen for dette halve Quantum vil blive for Konsumenterne den samme som for det Hele, altsaa ingen Udgiftsforøgelse eller i hvert Fald ikke i nogen nævneværdig Grad, men at en meget væsentlig Del af det Beløb, der nu gaar ud af Konsumenternes Lomme til liden eller ingen Nytte for dem selv eller andre, naerer til stor Skade for dem selv og deres Familier, vil blive sparet til andre Formaal, til nyttige Formaal.

Jeg kan ogsaa med Hensyn til Benyttelsen af dette Beløb fuldkommen slutte mig til Lovforslaget. Jeg skal erkende, at jeg har ikke kunnet det tidligere, jeg kunde det ikke, da et lignende Lovforslag laa for sidst, i 1889—90, fordi det den Gang var min Mening, at man ud af det Nettoresultat, der maatte fremkomme ved en forøget Brændevinsbeskatning, skulde etablere en Alder-